

Miljø- og
Fødevareministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020-757
Den 5. februar 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 388 (MOF alm. del) stillet den 9. januar 2020 efter ønske fra Henrik Dahl (LA).

Spørgsmål nr. 388

”Hvordan undgås det, at kulturarv går til grunde, når hensyn til miljøbeskyttelse opfattes som havende forrang for hensyn til beskyttelse af kulturarv, som det f.eks. ses i sagen ved Ribe Å og bevarelse af den middelalderlige mølledam midt i Ribe?”

Svar

Natur- og miljøbeskyttelsen er i Danmark reguleret af en række love, der blandt andet sikrer en generel beskyttelse af natur og miljø. Der vil i håndteringen af konkrete sager almindeligvis også kunne tages en række andre hensyn. Eksempelvis kan der i bedømmelsen af en sag om et eventuelt indgreb i et naturområde omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, ud over hensynet til naturbeskyttelsen, også indgå andre beskyttelsesinteresser, bl.a. kulturhistoriske hensyn. Hvordan forskellige hensyn afvejes mod hinanden, beror på den konkrete sag.

Jeg er bekendt med, at sagen om genoptagelse af den tidligere vedligeholdelse af Mølledammen i Ribe, der er § 3-beskyttet og ligger i Natura 2000-område, fortsat er under behandling i Esbjerg Kommune, og at der løbende er dialog mellem kommunen og Miljøstyrelsen om sagen. Jeg har forståelse for kommunens ønske om at bevare kulturmiljøet i Ribe, som Mølledammen er en del af. Den konkrete sag kan jeg dog ikke gå nærmere ind i, da det er et anliggende for Miljøstyrelsen at bistå kommunerne med generel vejledning om naturbeskyttelseslovens regler mv., herunder forhåbentlig en afklaring af, hvorvidt det er muligt at genoptage den tidligere vedligeholdelse af Mølledammen.

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum